

สหรัฐอเมริกา (United States of America)

เมืองหลวง กรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

ที่ตั้ง อยู่ในทวีปอเมริกาเหนือระหว่างเส้นละติจูดที่ 25-49 องศาเหนือ กับเส้นลองจิจูดที่ 67-124 องศาตะวันตก มีขนาดใหญ่เป็นลำดับ 3 ของโลก รองจากสหพันธรัฐรัสเซีย และแคนาดา (ใหญ่กว่าไทยเกือบ 18-19 เท่า) มีพื้นที่ 9,631,420 ตร.กม. ชายฝั่งทะเลยาว 19,924 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับแคนาดา
ทิศใต้	ติดกับเม็กซิโก
ทิศตะวันออก	ติดกับมหาสมุทรแอตแลนติก
ทิศตะวันตก	ติดกับมหาสมุทรแปซิฟิก

ภูมิประเทศ ภาคตะวันตกเป็นแนวเทือกเขาสูงที่สลับซับซ้อนในรัฐอะแลสกา รัฐเนวาดา และรัฐแคลิฟอร์เนีย ภาคกลางเป็นที่ราบระหว่างเทือกเขาสูงทางตะวันตกกับที่ราบสูงทางตะวันออก ภาคเหนือมีอาณาบริเวณกว้างขวางจากชายฝั่งมหาสมุทรอาร์กติกไปจนถึงชายฝั่งอ่าวเม็กซิโก ภาคตะวันออกเป็นเขตหินเก่ามีเทือกเขาและที่ราบสูงจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือไปทิศตะวันตกเฉียงใต้ ที่สำคัญ ได้แก่ ที่ราบนิวฟาวแลนด์และลาบราดอร์ และเทือกเขาแอฟพาลาเชียน

ภูมิอากาศ มี 4 ฤดู อุณหภูมิในแต่ละรัฐแตกต่างกัน พื้นที่เกือบทั้งหมดอยู่ในเขตอบอุ่น แต่รัฐฮาวายและรัฐฟลอริดามีอากาศร้อนชื้น รัฐอะแลสกามีอากาศหนาวจัด ที่ราบฝั่งตะวันตกของแม่น้ำมิสซิสซิปปีมีอากาศกึ่งแห้งแล้ง ส่วนบริเวณ Great Basin ทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศมีอากาศแห้งแล้ง ฤดูใบไม้ผลิ (มี.ค.-พ.ค.) อุณหภูมิ 9-23 องศาเซลเซียส ฤดูร้อน (มิ.ย.-ส.ค.) อุณหภูมิ 20-34 องศาเซลเซียส ฤดูใบไม้ร่วง (ก.ย.-พ.ย.) อุณหภูมิ 7-25 องศาเซลเซียส ฤดูหนาว (ธ.ค.-ก.พ.) อุณหภูมิ -12 ถึง -8 องศาเซลเซียส

ประชากร ประมาณ 350 ล้านคน (ปี 2568) มากเป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากอินเดีย และจีน ประกอบด้วย คนผิวขาว 58.9% คนเชื้อสายลาติน 19.8% คนแอฟริกัน 13.8% คนเอเชีย 6.4% อื่น ๆ 1.1% รัฐที่มีประชากรมากที่สุด ได้แก่ แคลิฟอร์เนีย เท็กซัส ฟลอริดา นิวยอร์ก เพนซิลเวเนีย สัดส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 18% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 64.9% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 17.1% อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 77.5 ปี เพศชาย 75.8 ปี เพศหญิง 81.1 ปี อัตราการเพิ่มของประชากร 0.98%

ศาสนา คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ 40% โรมันคาทอลิก 19% มอร์มอน 2% ยูดาห์ 2% พุทธ 1% อิสลาม 1% ฮินดู 1% อื่น ๆ 29% และไม่นับถือศาสนา 5%

ภาษา ไม่มีภาษาประจำชาติ แต่ปัจจุบันมีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ โดยในทางปฏิบัติ มีผู้ใช้ภาษาอังกฤษ ประมาณ 245 ล้านคน (78%) ภาษาสเปน ประมาณ 42 ล้านคน (13.3%) ภาษาอินโด-ยูโรเปียน เช่น เยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี รัสเซีย ฮินดี ประมาณ 12 ล้านคน (3.8%) ภาษาเอเชียและหมู่เกาะแปซิฟิก เช่น จีน ญี่ปุ่น เกาหลี เวียดนาม ประมาณ 11.2 ล้านคน (3.6%) และภาษาอื่น ๆ ประมาณ 3.9 ล้านคน (1.2%) ส่วนรัฐฮาวายกำหนดให้ภาษาอังกฤษและภาษาฮาวายเป็นภาษาทางการ

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือของประชากรวัยผู้ใหญ่ 79% ประชากรอายุ 25 ปีขึ้นไปจบการศึกษาระดับอุดมศึกษา 53.5% (ปี 2568) การใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการศึกษาปีงบประมาณ 2568 อยู่ที่ 195,420 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปีงบประมาณ 2566 ประมาณ 12% (271,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) เนื่องจากต้องแก้ไขปัญหาขาดดุลงบประมาณต่อเนื่อง อย่างไรก็ดี สหรัฐฯ มีแนวทางกระจายอำนาจออกไปสู่ระดับรัฐท้องถิ่น แทนการรวมศูนย์ที่ส่วนกลาง ผ่านความพยายามลดและยุติบทบาทของกระทรวงศึกษาธิการ รวมถึงให้ความสำคัญกับการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี และวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของสหรัฐฯ

การก่อตั้งประเทศ เดิมเป็นดินแดนของชาวอินเดียนแดงพื้นเมือง แต่ตกเป็นเมืองขึ้นของสเปนและฝรั่งเศส ในยุคล่าอาณานิคม และเป็นอาณานิคมของสหราชอาณาจักรที่เข้ามาขยายอิทธิพลในทวีปอเมริกาเหนือและทำสงครามแย่งชิงอาณานิคมกับฝรั่งเศสและสเปนจนเกิดสงคราม 7 ปี (ระหว่างปี 2299-2306) ต่อมาแยกตัว

ออกจากการปกครองของสหราชอาณาจักร เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์ระหว่างอาณานิคมกับสหราชอาณาจักร จนนำไปสู่การปฏิวัติและประกาศอิสรภาพจากสหราชอาณาจักร โดยนายจอร์จ วอชิงตันเป็นผู้บัญชาการสู้รบจนประกาศอิสรภาพจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2319 และเป็นประธานาธิบดีคนแรกของสหรัฐฯ เมื่อ 4 มี.ค.2332

วันชาติ 4 ก.ค. (ประกาศเอกราชจากสหราชอาณาจักร เมื่อ 4 ก.ค.2319)

การเมือง ระบอบประชาธิปไตยแบบสหพันธรัฐ ตั้งแต่ 4 มี.ค.2332 และจากผลการเลือกตั้ง เมื่อ 5 พ.ย.2567 ประธานาธิบดีซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลคนปัจจุบันคือ นายโดนัลด์ ทรัมป์ สังกัดพรรครีพับลิกัน ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนที่ 47 ของสหรัฐฯ ตั้งแต่ 20 ม.ค.2568

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งทางอ้อมจากคณะผู้เลือกตั้ง (Electoral College) จำนวน 538 คน ซึ่งจัดขึ้นในวันอังคารหลังวันจันทร์แรกของ พ.ย. ทุก 4 ปี โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี และดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย มีอำนาจในการร่างรัฐบัญญัติเสนอต่อฝ่ายนิติบัญญัติ ยับยั้งรัฐบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติ ออกคำสั่งประธานาธิบดี (Executive Order) ทำหน้าที่ผู้บัญชาการทหารสูงสุด (Commander-in-chief) แต่งตั้งผู้พิพากษา เอกอัครราชทูต และตำแหน่งต่าง ๆ ของฝ่ายบริหาร ตั้งแต่ระดับรองรัฐมนตรีขึ้นไป

ฝ่ายนิติบัญญัติ : รัฐสภาเป็นระบบ 2 สภา 1) วุฒิสภามีสมาชิก 100 คนมาจากการเลือกตั้งโดยตรง รัฐละ 2 คน วาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี ทุก 2 ปี จะมีการเลือกตั้งสมาชิกจำนวน 1 ใน 3 วุฒิสภามีอำนาจให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบต่อบุคคลที่ประธานาธิบดีเสนอขอแต่งตั้ง รวมทั้ง ครม. และให้สัตยาบันสนธิสัญญา และ 2) สภาผู้แทนราษฎร มีจำนวนตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละรัฐ เช่น ประชากร 575,000 คน ต่อ สส. 1 คน ปัจจุบัน มี สส. 435 คน ดำรงตำแหน่งสมัยละ 2 ปี มีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างกฎหมายต่าง ๆ และกล่าวโทษเพื่อถอดถอนเจ้าหน้าที่ทั้งฝ่ายบริหาร ตุลาการ และวุฒิสภา

ฝ่ายตุลาการ : โครงสร้างศาลสหรัฐฯ เป็นระบบศาลคู่ คือ ศาลของรัฐบาลกลางและศาลของมลรัฐ ศาลของรัฐบาลกลาง แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ศาลชั้นต้นหรือประจำเขต ศาลอุทธรณ์ และศาลสูงสุดสหรัฐฯ มีอำนาจที่จะล้มเลิกกฎหมายใด ๆ และการกระทำของฝ่ายบริหารที่ได้วินิจฉัยแล้วว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ ศาลของรัฐบาลกลางมีอำนาจเกี่ยวกับกฎหมายและสนธิสัญญาที่ดีเกี่ยวกับกฎหมายทะเล คดีที่มีผลกระทบถึงเจ้าหน้าที่การทูตของต่างประเทศในสหรัฐฯ ความขัดแย้งที่รัฐบาลสหรัฐฯ เป็นคู่คดี และความขัดแย้งระหว่างรัฐหรือประชาชนของรัฐกับต่างประเทศ หรือประชาชนของรัฐต่างประเทศ ส่วนศาลของมลรัฐจัดตั้งขึ้นโดยรัฐธรรมนูญและฝ่ายนิติบัญญัติของรัฐ แบ่งเป็น 3 ระดับ เช่นเดียวกับศาลของรัฐบาลกลาง คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลสูงสุดของรัฐ แต่อำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานจะเป็นเรื่องภายในแต่ละรัฐ

องค์กรอิสระ : คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการกำกับการทำงานของธนาคารด้านอสังหาริมทรัพย์ คณะกรรมการด้านการป้องกันแก้ไขข้อขัดแย้งแรงงาน และคณะกรรมการการควบคุมการซื้อขายแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์

พรรคการเมืองสำคัญ : ระบบหลายพรรค แต่มีพรรคใหญ่ 2 พรรค คือ พรรคเดโมแครต และพรรครีพับลิกัน ผลัดเปลี่ยนกันบริหารประเทศ ทั้งระดับรัฐบาลกลางและรัฐบาลรัฐ ขณะที่พรรคการเมืองอื่นไม่มีบทบาททางการเมืองมากนัก

เศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยใช้กลไกตลาด รายได้ส่วนใหญ่มาจากภาคบริการ ได้แก่ การท่องเที่ยว โรงแรม และร้านอาหาร บริการด้านสารสนเทศ เช่น สื่อออนไลน์ โทรคมนาคม ภาพยนตร์ และดนตรี บริการที่ใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น กฎหมาย คอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บริการด้านอสังหาริมทรัพย์และบริการด้านสาธารณสุข ขณะที่อุตสาหกรรมหลัก ได้แก่ ปิโตรเลียม ชิ้นส่วนยานยนต์ เคมีภัณฑ์ คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ปศุสัตว์ ข้าวโพด ผลไม้จากนม ถั่วเหลือง ธัญพืช และสัตว์ปีก ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ แร่ธาตุ เหล็ก ถ่านหิน ทองคำ น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ เศรษฐกิจสหรัฐฯ ในปี 2569 ยังคงเผชิญความท้าทายจากปัญหาเงินเฟ้อ ปัญหาการจ้างงาน สถานการณ์ตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ทั่วโลก อาทิ วิกฤตรัสเซีย-ยูเครน และความตึงเครียดในภูมิภาคตะวันออกกลาง ตลอดจนการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจตามที่ประธานาธิบดีทรัมป์หาเสียงไว้ ซึ่งอาจส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังคงขยายตัว โดยประเมินว่า GDP สหรัฐฯ ในปี 2569 จะขยายตัว 2.1% ขณะที่ธนาคารกลางสหรัฐฯ (Fed) ยังคงต้องดำเนินนโยบายเข้มงวดทางการเงิน ผ่านการปรับลดอัตราดอกเบี้ย เพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อสู่เป้าหมายที่ 2.0% โดยคาดการณ์ว่า GDP สหรัฐฯ จะขยายตัวเฉลี่ย 1.9% ในห้วงปี 2567-ปี 2570

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ดอลลาร์สหรัฐ (US Dollar-USD)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 32.5 บาท (ต.ค.2568)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 29.28 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ (ไตรมาส 3 ปี 2568)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 3.9% (ไตรมาส 3 ปี 2568)

หนี้สาธารณะ : 38 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ (ต.ค.2568)

ดุลงบประมาณ : ขาดดุล 1.8 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ (ต.ค.2568)

ดุลบัญชีเดินสะพัด : ขาดดุล 251,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ไตรมาส 3 ปี 2568)

รายได้ประชาชาติต่อหัว : 89,598 ดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2568)

อัตราการว่างงาน : 4.3% (ส.ค.2568)

อัตราเงินเฟ้อ : 2.9% (ก.ย.2568)

ดุลการค้าสินค้าและบริการระหว่างประเทศ : ขาดดุล 918,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2567)

มูลค่าการส่งออกสินค้าและบริการ : 3.191 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2567)

สินค้าส่งออก : ยารักษาโรค เครื่องจักรอุตสาหกรรม เหมืองแร่ น้ำมันดิบ รถยนต์โดยสาร ชิ้นส่วนยานยนต์ ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม อากาศยานพลเรือนและเครื่องยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ทางการแพทย์ วัสดุพลาสติก อุปกรณ์โทรคมนาคม และเคมีภัณฑ์ ส่วนสินค้าเกษตรที่ส่งออกมากที่สุด ได้แก่ ถั่วเหลือง ข้าวโพด และเนื้อสัตว์

มูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการ : 4.11 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2567)

สินค้านำเข้า : ยารักษาโรค รถยนต์โดยสาร โทรศัพท์เคลื่อนที่ และสินค้าในครัวเรือน ชิ้นส่วนยานยนต์ คอมพิวเตอร์ น้ำมันดิบ เครื่องนุ่งห่ม เหมืองแร่ เครื่องจักรอุตสาหกรรม อุปกรณ์โทรคมนาคม อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และเครื่องจักรอุตสาหกรรม ส่วนสินค้าเกษตรที่นำเข้ามากที่สุด ได้แก่ สินค้าประมง กาแฟ และผลไม้

คู่ค้าสำคัญ : แคนาดา เม็กซิโก จีน เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น เยอรมนี เกาหลีใต้ เวียดนาม ไต้หวัน และไอร์แลนด์

การทหาร สหรัฐฯ มีศักยภาพด้านการทหารอันดับ 1 ของโลก กองทัพสหรัฐฯ ประกอบด้วย ทบ. ทร. ทอ. หน่วยนาวิกโยธิน หน่วยยามฝั่ง และกองกำลังอวกาศ (ตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ.2562) จัดกำลังในรูปแบบกองบัญชาการร่วม ตามภารกิจและสภาพภูมิรัฐศาสตร์ 10 แห่ง ขณะเดียวกัน มีแนวโน้มจะให้ความสำคัญกับการเพิ่มกำลังทหาร ในภูมิภาคอาร์กติกมากขึ้น ประธานาธิบดีเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด (Commander-in-chief) รมว.กห. เป็นผู้บัญชาการฝ่ายพลเรือน รองจากประธานาธิบดีสหรัฐฯ

งบประมาณด้านการป้องกันประเทศ: 926,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (3.03% ของ GDP) หรือ 12.76% ของงบประมาณทั้งหมดประจำปี 2568 (7.266 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ) แบ่งเป็น 1) งบประมาณ กห. สหรัฐฯ 878,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ 2) งบประมาณกระทรวงพลังงานสหรัฐฯ ด้านความมั่นคงทางนิวเคลียร์ 36,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ 3) งบประมาณสนับสนุนกิจกรรมด้านการป้องกันประเทศ 12,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ รวมทั้งงบประมาณช่วยเหลือทางการทหารแก่ยูเครน เป็นมูลค่า 60,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และอิสราเอล เป็นมูลค่า 14,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามการผ่านงบประมาณ เมื่อ เม.ย.2567

กำลังพล รวมประมาณ 1,315,600 นาย ประกอบด้วย ทบ. 446,950 นาย ทร. 330,350 นาย ทอ. 316,650 นาย หน่วยนาวิกโยธิน 171,400 นาย หน่วยยามฝั่ง 40,800 นาย และกองกำลังอวกาศ 9,450 นาย นอกจากนี้ มีกำลังพลสำรองอีกประมาณ 497,000 นาย

ยุทธโศปกรณ์สำคัญ :

ทบ. ได้แก่ ยานเกราะโจมตี MBT 2,640 คัน LT TK ประมาณ 22 RECCE 1,745 คัน IFV 2,800 คัน APC 10,047 คัน และ AUV 22,291 คัน ยานเกราะทหารช่าง AEV 567 คัน ARV มากกว่า 1,293 คัน VLB 410 คัน MW มากกว่า 7 คัน และ NBC 234 คัน ระบบต่อต้านรถถังและทำลายโครงสร้างพื้นฐาน จรวด อัจฉริยะ 1,133 คัน ปืนใหญ่อัจฉริยะ 1,133 คัน ปืนใหญ่อากาศ 1,212 กระบอก MRL 622 คัน และปืน ค. 2,557 กระบอก ระบบยิงขีปนาวุธจากพื้นสู่พื้น SSM 8 ลูก SRBM 168 ลูก และ GLCM ยานสะเทินน้ำสะเทินบก LST 8 คัน LCT 17 คัน และ LCM 9 คัน บ.รบ ISR 38 เครื่อง SIGINT 3 เครื่อง ELINT 9 เครื่อง TPT 161 เครื่อง และ TRG 4 เครื่อง ฮ. ATK 750 เครื่อง SAR 365 เครื่อง และ TPT 2,846 เครื่อง อากาศยานไร้คนขับ CISR ประมาณ 180 เครื่อง และ ISR ประมาณ 236 เครื่อง ระบบป้องกันภัยทางอากาศ SAM มากกว่า 921 ระบบ ระบบต่อต้านขีปนาวุธ THAAD 42 ระบบ และระบบยิงขีปนาวุธจากอากาศ

ทร. ได้แก่ เรือดำน้ำ SSBN 14 ลำ ติดขีปนาวุธนิวเคลียร์ UGM-133A Trident D-5/D-5LE nuclear SLBM 20 ลูก เรือดำน้ำยุทธวิธี SSGN 51 ลำ และ SSN 2 ลำ เรือบรรทุก บ.รบ CVN 11 ลำ เรือลาดตระเวน CGHM 11 ลำ เรือพิฆาต DDGHM 45 ลำ และ DDGM 28 ลำ เรือฟริเกต FFGHM 6 ลำ และ FFHM 20 ลำ เรือตรวจการณ์ใกล้ฝั่ง PBF 107 ลำ เรือต่อต้านทุ่นระเบิด MCO 8 ลำ เรือบัญชาการ LCC 2 ลำ เรือรบยกพลขึ้นบก LHA 2 ลำ LHD 7 ลำ LPD 13 ลำ และ LSD 10 ลำ เรือขึ้นหาด LCU 25 ลำ LCM 7 ลำ LCP 33 ลำ และ LCAC 78 ลำ เรือยุทธบริการ AGOR 6 ลำ AX 1 ลำ ESB 4 ลำ และ SSA 2 ลำ ระบบเรือไร้คนขับ USV 11 ลำ และ UUV/UTL 2 ลำ บ.รบ FGA 678 เครื่อง ATK 2 เครื่อง ASW 122 เครื่อง EW 152 เครื่อง ELINT 4 เครื่อง AEW&C 80 เครื่อง C2 16 เครื่อง TKR/TPT 8 เครื่อง TPT light 41 เครื่อง และ TRG 410 เครื่อง บ.ทิลท์โรเตอร์ TPT 41 เครื่อง ฮ. ASW 221 เครื่อง MRH 221 เครื่อง MCM 12 เครื่อง ISR 6 เครื่อง TPT 16 เครื่อง และ TRG 136 เครื่อง ระบบอากาศยานไร้คนขับ CISR 2 เครื่อง ISR 111 เครื่อง และ TKR 1 เครื่อง ระบบยิงขีปนาวุธจากอากาศ AAM IR IIR SARH ARH ASM ASHM ARM และ LACM และระเบิดนำวิถีด้วย เลเซอร์ และ INS/GPS

ทอ. ได้แก่ ระบบยิงขีปนาวุธจากพื้นสู่พื้น ICBM ติดหัวรบนิวเคลียร์ LGM-30G Minuteman III 400 ลูก บ.รบ BBR 120 เครื่อง FTR 175 เครื่อง FGA 1,070 เครื่อง ATK 91 เครื่อง CSAR 17 เครื่อง EW 7 เครื่อง ISR 42 เครื่อง ELINT 22 เครื่อง AEW&C 18 เครื่อง C2 4 เครื่อง TKR 153 เครื่อง TKR/TPT 65 เครื่อง TPT 339 เครื่อง และ TRG 1,026 เครื่อง ฮ. MRH 8 เครื่อง CSAR 61 เครื่อง และ TPT 57 เครื่อง ระบบอากาศยานไร้คนขับ CISR 134 เครื่อง และ ISR 26 เครื่อง ระบบป้องกันภัยทางอากาศ SAM ระบบยิงขีปนาวุธจากอากาศ AAM IR IIR SARH ARH ASM ASHm LACM ARM และ EW และระบบเปิดนำวิถีด้วยเลเซอร์ INS/GPS และ Multi-mode

หน่วยนาวิกโยธิน ได้แก่ ยานเกราะโจมตี IFV 488 คัน APC 207 คัน AAV 1,524 คัน และ AUV 8,529 คัน ยานเกราะทหารช่าง AEV 42 คัน ARV 105 คัน MW 38 คัน และ VLB ประมาณ 30 คัน ระบบต่อต้านรถถังและทำลายโครงสร้างพื้นฐาน จรวดต่อต้านจรวด 106 คัน ปืนใหญ่ลากจูง 812 กระบอก MRL 47 คัน และปืน ค. 600 กระบอก บ.รบ FGA 324 เครื่อง TKR/TPT 64 เครื่อง TPT 20 เครื่อง และ TRG 26 เครื่อง บ.ทิลท์โรเตอร์ TPT 297 เครื่อง ฮ. ATK 117 เครื่อง TPT 264 เครื่อง และ TRG 52 เครื่อง ระบบอากาศยานไร้คนขับ USV 5 เครื่อง ISR 140 เครื่อง TPT 6 เครื่อง และ CISR 7 เครื่อง ระบบป้องกันภัยทางอากาศ SAM ระบบยิงขีปนาวุธจากอากาศ AAM IR IIR SARH ARH ASM ASHm ARM LACM และระบบเปิดนำวิถีด้วยเลเซอร์ และ INS/GPS

หน่วยยามฝั่ง ได้แก่ เรือตรวจการณ์ใกล้ฝั่ง PSOH 24 ลำ PCO 65 ลำ PCC 7 ลำ PBF 173 ลำ และ PBI 58 ลำ เรือส่งกำลังบำรุง AAR 117 ลำ ABU 51 ลำ AGB 12 ลำ และ AXS 1 ลำ บ.รบ SAR 34 เครื่อง TPT 16 เครื่อง และ ฮ. SAR 142 เครื่อง

กองกำลังอวกาศ ได้แก่ ดาวเทียมสื่อสาร 150 ดวง ดาวเทียมนำทาง 30 ดวง ดาวเทียมอุตุนิยมวิทยา 5 ดวง ดาวเทียม ISR 14 ดวง ดาวเทียมข่าวกรองอิเล็กทรอนิกส์และข่าวกรองทางสัญญาณ (ELINT/SIGINT) 33 ดวง ดาวเทียมเฝ้าระวังทางอวกาศ 11 ดวง ดาวเทียมเตือนภัย 20 ดวง ยานอวกาศไร้คนขับ 1 เครื่อง และระบบต่อต้านการสื่อสารทางอวกาศ (Counter Communications System-CCS)

ปัญหาด้านความมั่นคง สหรัฐฯ มุ่งปกป้องผลประโยชน์แห่งชาติจากภัยคุกคามรูปแบบเก่าและใหม่ โดยให้ความสำคัญกับภัยคุกคามจากคู่แข่งยุทธศาสตร์ของสหรัฐฯ ได้แก่ จีน ที่สหรัฐฯ ระบุว่าเป็นความท้าทายระยะยาว และรัสเซียที่เป็นความท้าทายเฉพาะหน้า ซึ่งทั้งสองประเทศมีความเคลื่อนไหวที่มุ่งเปลี่ยนแปลงระเบียบโลกและท้าทายผลประโยชน์ของสหรัฐฯ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงประจำปี 2565 ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศประจำปี 2565 ยุทธศาสตร์ข่าวกรองแห่งชาติปี 2566 และยุทธศาสตร์การต่อต้านอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงปี 2566 ของสหรัฐฯ ที่มุ่งสกัดกั้นอิทธิพลของจีนและรัสเซียเป็นอันดับแรก รองลงมา ได้แก่ ภัยคุกคามจากเกาหลีเหนือ อิหร่าน และการก่อการร้าย รวมถึงยุติความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง

นอกจากนี้ สหรัฐฯ ยังให้ความสำคัญกับภัยคุกคามจากการแทรกแซงจากต่างชาติ การต่อต้านข่าวกรอง ภัยคุกคามทางไซเบอร์ ภัยคุกคามจากเทคโนโลยีอุบัติใหม่ ภัยคุกคามด้านอวกาศ อาชญากรรมข้ามชาติ ยาเสพติด ปัญหาผู้อพยพ โรคระบาด และความมั่นคงของมนุษย์ โดยสหรัฐฯ ต้องเผชิญกับปัญหาการก่อการร้ายโดยกลุ่มนิยมความรุนแรงที่มีแรงจูงใจทางการเมือง สังคม และเชื้อชาติ หรือได้รับแรงบันดาลใจจากกลุ่มก่อการร้ายสากล รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่บิดเบือนเพื่อบ่อนทำลายเสถียรภาพและสถาบันประชาธิปไตยของประเทศ ปัญหาการเสพติดยาเสพติด ปัญหาคนไร้บ้าน และผู้อพยพซึ่งมีการใช้มาตรการส่งผู้อพยพที่เป็นอาชญากร และ/หรือเข้าเมืองผิดกฎหมายกลับไปยังประเทศตน หรือประเทศที่สาม ตลอดจนความแตกแยกทางการเมืองในสังคมอเมริกันที่รุนแรง ทั้งจากกลุ่มผู้สนับสนุนพรรคเดโมแครตและพรรครีพับลิกันจากการบริหารประเทศในปัจจุบัน

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ADB, AfDB, ANZUS, APEC, Arctic Council, ARF, AUKUS, Australia Group, BIS, BSEC, CBSS, CD, CERN, CICA, CP, EAPC, EBRD, EITI, FAO, FATF, G-5, G-7, G-8, G-10, G-20, IADB, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICCT, ICRM, IDA, IEA, IFAD, IFC, IFRC, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, ISO, ITSO, ITU, ITUC, MIGA, MINUSTAH, MONUSCO, NAFTA, NATO, NEA, NSG, OAS, OECD, OPCW, OSCE, Paris Club, PCA, PIF, QUAD, SAARC, SPC, UN, UNCTAD, UNHCR, UNHRC, UNITAR, UNMIL, UNMISS, UNOOSA, UNRWA, UNSC (สมาชิกถาวร), UNTSO, UPU, USMCA, Wassenaar Arrangement, WCO, WIPO, WMO, WTO และ ZC

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สหรัฐฯ มุ่งรักษาความเป็นผู้นำโลกทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเน้นส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูง ได้แก่ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ควอนตัมคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีอวกาศ และเซมิคอนดักเตอร์ โดยมุ่งย้ายฐานการผลิตและการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญกลับสหรัฐฯ (reshoring) เป็นหลัก และให้ประเทศพันธมิตรเป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่อุปทาน และลดความเสี่ยงจะถูกประเทศคู่แข่งแย่งชิง อาทิ จีน จาการรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสำคัญ ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีขั้นสูงของสหรัฐฯ ไปจีนอย่างเข้มงวด โดยจำกัดผลกระทบแก่ภาคเอกชนให้น้อยที่สุดเพื่อสกัดกั้นจีนไม่ให้นำเทคโนโลยีของสหรัฐฯ ไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนายุทธโธปกรณ์ โดยผูกมัดบริษัททางด้านความมั่นคงแห่งชาติ และพร้อมจะเปิดโอกาสในการเจรจา พร้อมกับเลือกใช้มาตรการหรือข้อแลกเปลี่ยนทางการค้า มากกว่าการปิดกั้นอย่างเต็มรูปแบบ ทั้งนี้ สหรัฐฯ ยังคงส่งเสริมศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนาในสาขาทางการแพทย์ โทรคมนาคมและการสื่อสาร วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมเชิงพาณิชย์ ตลอดจนการรื้อฟื้นและขยายการผลิตพลังงานจากน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน รวมถึงพลังงานนิวเคลียร์ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมในประเทศ กระตุ้นการลงทุนใหม่ และสร้างงานที่ดี

การขนส่งและโทรคมนาคม สหรัฐฯ มีท่าอากาศยานมากที่สุดในโลกรวม 20,032 แห่ง (ก.ย.2567) เส้นทางรถไฟประมาณ 260,000 กม. ยาวที่สุดในโลก ถนน 6,803,479 กม. และเส้นทางคมนาคมทางน้ำ รวมระยะทาง 41,009 กม. โดยเป็นเส้นทางพาณิชย์ 19,312 กม. ท่าเรือสำคัญ เช่น Los Angeles, Newark, Long Beach, Oakland, Port of Seattle, Savannah, Houston, Norfolk และ Charleston

การโทรคมนาคม : มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 585 ล้านเลขหมาย (ปี 2567) โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบสมาร์ตโฟน 386 ล้านเลขหมาย (ปี 2567) ระบบเครือข่าย 4G/LTE และ 5G ผู้ให้บริการสำคัญคือ Verizon, AT&T และ T-Mobile รหัสโทรศัพท์+1 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 97.1% ของประชากร (ปี 2567) จำนวนผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 73% ของประชากร (ปี 2567) รหัสอินเทอร์เน็ต .us เว็บไซต์การท่องเที่ยว : <https://www.usa.gov>

การเดินทาง บริษัทการบินไทยประกาศไม่มีเที่ยวบินตรงสู่สหรัฐฯ ตามรายงาน เมื่อ มิ.ย.2568 ขณะที่สายการบินสหรัฐฯ มีเที่ยวบินมาไทย โดยต่อเครื่องที่ญี่ปุ่น ฮองกง อินเดีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ หรือยุโรป ได้แก่ ยูไนเต็ด แอร์ไลน์ อเมริกันแอร์ไลน์ และเดลต้าแอร์ไลน์ ซึ่งใช้เวลาอย่างน้อย 22 ชม. อย่างไรก็ตาม เที่ยวบินระหว่าง กรุงเทพฯ-ลอสแอนเจลิส มีระยะเวลาการบินประมาณ 16 ชม. และกรุงเทพฯ-นิวยอร์ก มีระยะเวลาการบินประมาณ 17 ชม. ความต่างของเวลาระหว่างไทยกับสหรัฐฯ แบ่งตาม 6 เขตเวลา ดังนี้ 1) Eastern Time Zone (ET) เช่น รัฐนิวยอร์ก และกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ช้ากว่าไทย 12 ชม. 2) Central Time Zone (CT) เช่น รัฐเท็กซัส

และรัฐอลิโนยส์ ซ้ำกว่าไทย 13 ชม. 3) Mountain Time Zone (MT) เช่น รัฐแอริโซนา และรัฐโคโลราโด ซ้ำกว่าไทย 14 ชม. 4) Pacific Time Zone (PT) เช่น รัฐแคลิฟอร์เนีย และรัฐวอชิงตัน ซ้ำกว่าไทย 15 ชม. 5) Alaskan Time Zone รัฐอะแลสกา ซ้ำกว่าไทย 16 ชม. และ 6) Hawaii-Aleutian Time Zone รัฐฮาวาย และหมู่เกาะอะลูเชียน ซ้ำกว่าไทย 18 ชม. ทั้งนี้ การปรับเวลาในช่วงเวลาออมแสง หรือ Daylight Saving Time (มี.ค.-พ.ย.) ทำให้เวลาที่ซ้ำกว่าไทยลดลง 1 ชม. ซึ่งมีความพยายามยกเลิกแนวปฏิบัติดังกล่าวอยู่ในปัจจุบัน

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

นโยบายในการบริหารงานสมัยที่ 2 ของประธานาธิบดีทรัมป์จะเข้มข้นมากขึ้น เพื่อรักษาสถานะมหาอำนาจอันดับ 1 ของโลก อีกทั้งการที่พรรครีพับลิกันมีแนวโน้มครองเสียงข้างมากในวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร จะเอื้อให้รัฐบาลสหรัฐฯ สามารถผลักดันนโยบายและกฎหมายที่สอดคล้องกับแนวทางของพรรคมากขึ้น โดยจะให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาภายในประเทศตามนโยบาย Make America Great Again และ America First ทั้งการฟื้นฟูเศรษฐกิจ การจัดการปัญหาผู้อพยพ การสนับสนุนการใช้พลังงานฟอสซิล และการขุดเจาะน้ำมันภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม สหรัฐฯ จะเผชิญความท้าทายด้านความมั่นคงภายในประเทศมากขึ้น จากแนวโน้มกระแสความรุนแรงในสังคมสหรัฐฯ ทั้งการใช้สื่อสังคมออนไลน์และสำนักข่าวเผยแพร่ข้อมูลสร้างความแตกแยก การปลุกกระแสค่านิยมฝ่ายขวาและฝ่ายซ้ายที่อาจก่อให้เกิดอาชญากรรมจากความเกลียดชัง (hate crime) ซึ่งเกี่ยวพันนโยบายและปฏิบัติการจับกุมผู้อพยพที่เป็นอาชญากร และ/หรือเข้าเมืองผิดกฎหมาย อันนำไปสู่การชุมนุมประท้วงที่มักเกิดความรุนแรง การก่อเหตุโดยลำพังโดยได้รับแรงบันดาลใจจากกระแสต่อต้านศาสนาและเชื้อชาติ ที่ทำให้รัฐบาลสหรัฐฯ ยังต้องมุ่งบริหารจัดการปัญหาภายในประเทศเป็นอันดับแรก ขณะที่การก่อการร้ายยังคงเป็นภัยคุกคามต่อผลประโยชน์ของสหรัฐฯ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง โดยสถาบัน Goldman Sachs ประเมินว่า เศรษฐกิจสหรัฐฯ จะเติบโตประมาณ 2.1% ในห้วงปี 2568-2572 โดยได้รับปัจจัยจากมาตรการและนโยบายทางการค้า โดยเฉพาะการขึ้นภาษีสินค้านำเข้า (tariffs) จากจีน 47% จากประเทศอื่น 10-20% ประกอบกับการผลักดันให้เกิดการย้ายฐานการผลิตและการลงทุนของบริษัทสหรัฐฯ และต่างประเทศ กลับมาสหรัฐฯ เฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมเทคโนโลยี AI ที่มีศักยภาพขยายตัวทางเศรษฐกิจและการจ้างงานในระดับสูง อีกทั้งอัตราเงินเฟ้อของสหรัฐฯ ที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ยังมีแนวโน้มสูงเกินกว่าเป้าหมายที่ธนาคารกลางสหรัฐฯ (Fed) กำหนดไว้ให้เหลือ 2% ภายในปลายปี 2568 ขณะที่ประธานาธิบดีทรัมป์ยังคงเร่งกดดัน Fed ให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย อย่างไรก็ตาม ค่าครองชีพในสหรัฐฯ ที่ปรับตัวสูงขึ้นจากการดำเนินมาตรการขึ้นภาษีสินค้านำเข้า และปัญหาการขาดแคลนแรงงานเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ยังคงเป็นความท้าทายทางเศรษฐกิจที่สำคัญของสหรัฐฯ ซึ่งกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและการเงินทั่วโลก

ด้านนโยบายต่างประเทศ สหรัฐฯ ยังคงดำเนินนโยบายตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อรักษาบทบาทผู้นำอันดับ 1 ของโลก โดยประธานาธิบดีทรัมป์จะใช้แนวทางเจรจาต่อรองระหว่างประเทศที่เอื้อประโยชน์แก่สหรัฐฯ มากที่สุด (transactional diplomacy) โดยเฉพาะการดำเนินความสัมพันธ์แบบทวิภาคีและกลุ่มพหุภาคีขนาดเล็ก (minilateralism) รวมทั้งกรอบพหุภาคีที่ไม่เป็นภาระหรือสร้างความเสียเปรียบแก่สหรัฐฯ เพื่อแสดงภาพลักษณ์ความเป็นมหาอำนาจกดดันประเทศอื่น แต่ไม่ต้องการทำสงครามจริง (Peace Through Strength) และมุ่งทำสงครามการค้ามากกว่าสงครามภูมิรัฐศาสตร์ ทำให้บุคคลสำคัญในรัฐบาลสหรัฐฯ ส่วนใหญ่มีแนวคิดสอดคล้องกัน คือ ยุติสงคราม และแข่งขันกับจีน โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มการดำเนินนโยบายแข่งขันกับจีนในทุกมิติ เพื่อลดการขาดดุลทางการค้าและยุติการพึ่งพาจีนทางเศรษฐกิจ เพิ่มแรงกดดันแก่สมาชิก NATO และหุ้นส่วนสำคัญในภูมิภาคอินโด-แปซิฟิก ให้เพิ่มงบประมาณด้านการทหาร

อีกทั้งเปลี่ยนแนวทางช่วยเหลือยูเครนเป็นการซื้อขายยูโรปกรณทั่วไปแทน และเจรจาหรือกับรัสเซียมากขึ้น เพื่อยุติสงครามให้เร็วที่สุด เช่นเดียวกับการสนับสนุนอิสราเอล โดยสร้างเงื่อนไขและข้อตกลงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในภูมิภาคตะวันออกกลางกับอิสราเอลเพื่อยุติการสู้รบ รวมทั้งสกัดกั้นอิทธิพลของอิหร่าน ซึ่งจะทำให้การแข่งขันของมหาอำนาจยังคงเข้มข้น อย่างไรก็ตาม สหรัฐฯ จะรักษาช่องทางสื่อสารกับจีนในระดับผู้นำ พร้อมทั้งแสวงหาความร่วมมือในประเด็นที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน เฉพาะอย่างยิ่งการหลีกเลี่ยงความขัดแย้งที่จะนำไปสู่การเผชิญหน้าทางทหาร

สหรัฐฯ จะยังไม่เปลี่ยนแปลงนโยบายต่อภูมิภาคอินโด-แปซิฟิก ทั้งความร่วมมือทวิภาคี และเครือข่ายพันธมิตรและหุ้นส่วนหลักด้านความมั่นคงทั้งในและนอกภูมิภาค ได้แก่ กลุ่ม QUAD (สหรัฐฯ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย อินเดีย) กลุ่ม AUKUS (สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย) Partnership for Global Infrastructure and Investment (PGII) และกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด-แปซิฟิก (Indo-Pacific Economic Framework-IPEF) ส่วนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สหรัฐฯ จะมุ่งเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระดับทวิภาคีที่เกี่ยวข้องกับการเจรจาทางการค้า และเคารพบทบาทอาเซียนในการเป็นแกนกลางความมั่นคงหลักของภูมิภาค อาทิ การเป็นผู้ไกล่เกลี่ยและขับเคลื่อนการเจรจาสันติภาพระหว่างไทยกับกัมพูชาและในโอกาสที่ฟิลิปปินส์ดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนในปี 2569 จะเป็นโอกาสให้สหรัฐฯ มีบทบาทในภูมิภาคมากขึ้น จากความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับฟิลิปปินส์ทั้งด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ นอกเหนือจากการเพิ่มพูนความร่วมมือกับเวียดนามและสิงคโปร์ เพื่อส่งเสริมประเด็นที่เป็นผลประโยชน์ร่วมทางเศรษฐกิจและความมั่นคง และรับมือการขยายอิทธิพลของจีนในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่มีแนวโน้มทวีความเข้มข้นมากขึ้น ผ่านหุ้นส่วนกลุ่มน้ำโขง-สหรัฐฯ (Mekong-US partnership-MUSP) และภูมิภาคอินโด-แปซิฟิกโดยรวม

ความสัมพันธ์ไทย-สหรัฐฯ

ไทยกับสหรัฐฯ มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและครบรอบ 193 ปี ในปี 2569 โดยลงนามในวิสัยทัศน์ร่วมว่าด้วยการเป็นพันธมิตรด้านการป้องกันประเทศระหว่างสหรัฐฯ กับไทย (Joint Vision Statement 2020 for the U.S.-Thai Defense Alliance) อีกทั้งไทยยังเป็นพันธมิตรที่สำคัญตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงของสหรัฐฯ เพื่อขับเคลื่อนการเป็นหุ้นส่วน การดำรงบทบาทความร่วมมือด้านความมั่นคงที่ยั่งยืน การเป็นผู้นำ และส่งเสริมกลไกความมั่นคงในภูมิภาค ขณะที่เจ้าหน้าที่ระดับสูงของสหรัฐฯ เยือนไทยอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ไทยและสหรัฐฯ มีแนวโน้มจะกระชับความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างกันมากขึ้นในปี 2569 ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี โดยจะติดตามสถานการณ์และพัฒนาการความมั่นคงในภูมิภาคและระดับโลก เฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจีนในประเทศเพื่อนบ้านของไทย ตลอดจนเพิ่มความร่วมมือผ่านความริเริ่มที่มีอยู่แล้ว และความริเริ่มใหม่ในประเด็นที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน โดยเฉพาะด้านสาธารณสุข และเทคโนโลยี เช่น ความมั่นคงทางไซเบอร์ และเทคโนโลยีโทรคมนาคม การจัดตั้งศูนย์แม่ข่ายวิจัยในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จ.ชลบุรี ตลอดจนความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมสินแร่หายาก แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายและโครงสร้างการให้เงินทุนช่วยเหลือต่างประเทศของสำนักงานเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐฯ (U.S. Agency for International Development-USAID) โดยประธานาธิบดีทรัมป์มุ่งเน้นผลประโยชน์ของสหรัฐฯ มากขึ้น ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการจัดการความมั่นคงชายแดนไทย-เมียนมาอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ผู้อพยพหนีภัยการสู้รบจากเมียนมา

ประเด็นที่อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหรัฐฯ ได้แก่ การที่สหรัฐฯ จะยังคงกดดันไทยให้ปรับเปลี่ยนกฎระเบียบ และเปิดตลาดให้สินค้าและการลงทุนจากสหรัฐฯ เนื่องจากสหรัฐฯ มีเป้าหมายลดการขาดดุลการค้ากับไทย สหรัฐฯ จึงดำเนินมาตรการฝ่ายเดียวเป็นเงื่อนไขในการกดดันไทยให้

ปรับนโยบายการค้าที่เอื้อต่อผลประโยชน์ของสหรัฐฯ มากขึ้น เช่น การระงับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preference-GSP) ต่อสินค้าไทยบางรายการ การใช้มาตรการขึ้นภาษ้นำเข้าสินค้าไทยเป็น 19% และการขึ้นอัตราภาษีบริษัทโซลาร์เซลล์ของไทยที่สหรัฐฯ พิจารณาว่ามีความเชื่อมโยงกับจีน ขณะที่การวิพากษ์วิจารณ์ไทยกรณีปัญหาสิทธิมนุษยชน สิทธิแรงงาน ปัญหาสิ่งแวดล้อม การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา และการใช้แรงงานเด็กและสัตว์ จะลดลงในสมัยประธานาธิบดีทรัมป์

การดำเนินนโยบายต่อภูมิภาคที่สหรัฐฯ ให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการสกัดกั้นการขยายอิทธิพลของจีน การกดดันจีนในทุกมิติ และการแก้ไขสถานการณ์ในภูมิภาค เช่น สถานการณ์ความขัดแย้งในเมียนมา อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ทะเลจีนใต้ ช่องแคบไต้หวัน และภัยคุกคามจากนิวเคลียร์ของเกาหลีเหนือ จะทำให้สหรัฐฯ เรียกร้องความร่วมมือจากไทยในประเด็นเหล่านี้มากขึ้นทั้งระดับทวิภาคีและในเวทีระหว่างประเทศ นอกจากนี้ การที่สหรัฐฯ จะดำเนินนโยบายกดดันจีนและรัสเซียมากขึ้น ในมิติความมั่นคง เศรษฐกิจ การเมือง และสิทธิมนุษยชน อาจส่งผลกระทบต่อไทยทางอ้อม จากการที่สหรัฐฯ จะติดตามความสัมพันธ์ของไทยกับจีนและรัสเซีย รวมถึงกดดันไทยให้ร่วมมือกับสหรัฐฯ มากขึ้นเช่นกัน

สหรัฐฯ เป็นคู่ค้าสำคัญอันดับ 2 ของไทยรองจากจีน ด้วยมูลค่าการค้า 74,271 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เมื่อปี 2567 ส่วนไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 18 ของสหรัฐฯ ทั้งนี้ ในห้วง ม.ค.-ก.ย.2568 ไทยส่งออกสินค้าไปสหรัฐฯ ซึ่งเป็นตลาดใหญ่อันดับ 1 และขยายตัวต่อเนื่อง 28.57% เป็นมูลค่า 52,177 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 6.34% มูลค่า 15,734 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้าสหรัฐฯ เป็นอันดับที่ 10 มูลค่า 35,616 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้าส่งออกไปยังสหรัฐฯ ที่ขยายตัว ได้แก่ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์ยาง ส่วนสินค้าสำคัญที่ส่งออกลดลง เช่น อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ ไดโอด เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์

ข้อตกลงสำคัญ : หนังสือสัญญาทางพระราชไมตรี ค.ศ.1856 (ลงนามเมื่อ 20 มี.ค.2376) หนังสือสัญญาทางพระราชไมตรีการค้าและพิกัด ค.ศ.1856 (29 พ.ค.2399) สนธิสัญญาทางไมตรีพาณิชย์และการเดินเรือ (13 พ.ย.2480) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและทางเทคนิค (19 ก.ย.2493) สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐฯ (29 พ.ค.2509) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการควบคุมยาเสพติดให้โทษ (28 ก.ย.2514) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการ (2 มี.ย.2520) ความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางอากาศ (7 ธ.ค.2522) สนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญา (29 ต.ค.2525) สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (14 ธ.ค.2526) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (13 เม.ย.2527) สนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญา (19 มี.ค.2529) ปฏิญญาแห่งมิตรภาพเทศบาลนครอุดรธานี-นครรีโน รัฐเนวาดา (18 ธ.ค.2535) ประกาศสัมพันธภาพเทศบาลตำบลแหลมฉบัง-เมืองคาร์สันซิตี รัฐเนวาดา (26 ก.ค.2536) ความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางอากาศ (8 พ.ค.2539) อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงภาษีในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ (29 พ.ย.2539) ความตกลงการสถาปนาความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้องที่ลงนามแล้ว ได้แก่ เทศบาลนครเชียงใหม่-นครซานราฟาเอล รัฐแคลิฟอร์เนีย (13 มี.ค.2533) เทศบาลเมืองภูเก็ต-เทศบาลนครลาสเวกัส (10 ก.พ.2540) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันฝึกอบรมระหว่างประเทศว่าด้วยการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย (30 ก.ย.2541) การสถาปนาความสัมพันธ์เทศบาลเมืองลำพูน-เทศบาลเมืองโอริจินดา รัฐแคลิฟอร์เนีย (14 ธ.ค.2541) กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (14 ธ.ค.2544) ข้อตกลงกรอบการค้าและการลงทุน (TIFA) (23 ต.ค.2545) บันทึกความตั้งใจตามโครงการติดตั้งศูนย์ข้อมูลบุคคล (11 มี.ค.2547) วิสัยทัศน์ร่วมว่าด้วยการเป็นพันธมิตรด้านการป้องกันประเทศระหว่างสหรัฐฯ กับไทย พ.ศ.2563 (พ.ย.2562) กรอบแผนงานสนับสนุนวิสัยทัศน์ร่วม พ.ศ.2563 แถลงการณ์ว่าด้วยความเป็นพันธมิตรและหุ้นส่วน

ทางยุทธศาสตร์ และบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการส่งเสริมความเข้มแข็งของห่วงโซ่อุปทาน (ก.ค.2565) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์และวิชาการ (5 ส.ค.2567) ถ้อยแถลงต่อกรอบข้อตกลงการค้าแบบต่างตอบแทนระหว่างสหรัฐฯ กับไทย (26 ต.ค.2568) บันทึกความเข้าใจระหว่างสหรัฐฯ กับไทยว่าด้วยความร่วมมือเพื่อกระจายและส่งเสริมการลงทุนต่อห่วงโซ่อุปทานสินแร่สำคัญระดับโลก (26 ต.ค.2568) ถ้อยแถลงระหว่างกระทรวงการคลังสหรัฐฯ กับธนาคารแห่งประเทศไทยที่เกี่ยวกับนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนและการเปิดเผยข้อมูล (28 ต.ค.2568)

นายโดนัลด์ จอห์น ทรัมป์
Donald John Trump

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีคนที่ 45 และ 47 สังกัดพรรครีพับลิกัน
เกิด	14 มิ.ย. 2489 (อายุ 80 ปี/ปี 2569) ที่รัฐนิวยอร์ก ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่คฤหาสน์ Mar-a-Lago เมือง Palm Beach รัฐฟลอริดา
บิดามารดา	เป็นบุตรชายของนาย Fred Trump นักพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และเจ้าของบริษัท Elizabeth Trump & Son และนาง Mary Anne MacLeod
ศาสนา	คริสต์นิกาย Presbyterian
สถานภาพทางครอบครัว	- สมรส 3 ครั้ง ภริยาคนแรก คือ Ivana Trump ภริยาคนที่ 2 คือ Marla Maples และภริยาคนปัจจุบัน คือ นาง Melania Trump (อายุ 56 ปี/ปี 2569) อดีตนางแบบชาวสโลวีเนีย ซึ่งได้รับสัญชาติอเมริกันเมื่อปี 2549 สมรสเมื่อ 22 ม.ค.2548 - มีบุตรรวม 5 คน เกิดจากอดีตภริยา 4 คน ได้แก่ 1) Donald Trump Jr. (อายุ 49 ปี/ปี 2569) 2) Ivanka Trump (อายุ 45 ปี/ปี 2569) 3) Eric Trump (อายุ 42 ปี/ปี 2569) 4) Tiffany Trump (อายุ 30 ปี/ปี 2569) และ 5) บุตรที่เกิดจากภริยาคนปัจจุบัน คือ Barron Trump (อายุ 20 ปี/ปี 2569)
การศึกษา	
ปี 2494	- Kew-Forest School นครนิวยอร์ก
ปี 2502	- New York Military Academy (NYMA) เมือง Cornwall รัฐนิวยอร์ก
ปี 2507	- มหาวิทยาลัยฟอร์ดแฮม นครนิวยอร์ก
ปี 2509	- วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย เมืองฟิลาเดลเฟีย รัฐเพนซิลเวเนีย

ประวัติการทำงาน

- ช่วยกิจการบริษัท Elizabeth Trump & Son ของบิดา ในช่วงที่ยังศึกษาระดับอุดมศึกษา และต่อมาเข้าบริหารกิจการต่อบิดาและเปลี่ยนชื่อเป็น The Trump Organization โดยดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ และขยายเครือข่ายกิจการโดยทำธุรกิจสนามกอล์ฟ คาสีโน และโรงแรม รวมทั้งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ
- เป็นผู้ดำเนินรายการเรียลิตี้โชว์ The Apprentice ทางสถานีโทรทัศน์ NBC ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในสหรัฐฯ ระหว่างปี 2547-2558

ประวัติทางการเมือง

เคยเป็นสมาชิกสังกัดพรรคการเมืองต่าง ๆ ดังนี้

ปี 2530-2542	- พรรครีพับลิกัน
ปี 2544-2552	- พรรคเดโมแครต
ปี 2552-2554	- พรรครีพับลิกัน
ปี 2554-2555	- นักการเมืองอิสระ
ปี 2555	- พรรครีพับลิกัน
16 มิ.ย.2558	- ประกาศสมัครชิงตำแหน่งผู้แทนพรรครีพับลิกันเพื่อลงสมัครเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีสหรัฐฯ ปี 2559
19 ก.ค.2559	- ได้รับเลือกอย่างเป็นทางการจากที่ประชุมประจำปีของพรรครีพับลิกันให้เป็นผู้แทนพรรคเพื่อชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ
9 พ.ย.2559	- ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ
20 ม.ค.2560	- ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนที่ 45
28 ส.ค.2563	- ได้รับเลือกอย่างเป็นทางการจากที่ประชุมประจำปีของพรรครีพับลิกันให้เป็นผู้แทนพรรคเพื่อชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ สมัยที่ 2
7 พ.ย.2563	- พ่ายแพ้แก่นายโจเซฟ ไบเดน ผู้สมัครจากพรรคเดโมแครตในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ปี 2563
15 พ.ย.2565	- ประกาศสมัครชิงตำแหน่งผู้แทนพรรครีพับลิกันเพื่อลงสมัครเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีสหรัฐฯ สมัยที่ 2 ในปี 2567
18 ก.ค.2567	- ได้รับเลือกอย่างเป็นทางการจากที่ประชุมประจำปีของพรรครีพับลิกันให้เป็นผู้แทนพรรคเพื่อชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ สมัยที่ 2 อีกครั้ง
6 พ.ย.2567	- ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ปี 2567
20 ม.ค.2568	- ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนที่ 47

ข้อมูลที่น่าสนใจ

- มักขัดแย้งกับบุคคลทั้งในพรรครีพับลิกันและพรรคเดโมแครต และถูกวิจารณ์จากสื่อมวลชนบ่อยครั้ง เนื่องจากมักแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างรุนแรง ใช้ถ้อยคำหยาบคาย และให้ข้อมูลที่บิดเบือนข้อเท็จจริง รวมทั้งแสดงทัศนคติในประเด็นที่เป็นไปได้ยากเพื่อกระตุ้นความสนใจจากสื่อและชาวอเมริกัน และวิจารณ์สื่อมวลชนหลักของสหรัฐฯ ว่าเป็นแหล่งเผยแพร่ข่าวปลอม (fake news) นิยมใช้สื่อสังคมออนไลน์ อาทิ X และ Truth Society (นายทรัมป์เป็นเจ้าของ) เพื่อประชาสัมพันธ์ผลงาน สื่อสารกับชาวอเมริกัน และตอบโต้โจมตีฝ่ายตรงข้าม

- เน้นผลักดันแนวนโยบาย “อเมริกาต้องมาก่อน (America First policy)” ตาม “Project2025” ซึ่งจัดทำโดยกลุ่ม Heritage Foundation ร่วมกับองค์กรฝ่ายอนุรักษ์นิยมของสหรัฐฯ มีเป้าหมายมุ่งปฏิรูประบบบริหารราชการเพื่อเพิ่มอำนาจฝ่ายบริหาร ควบคุมการอพยพด้วยกำลังทหาร ลดทอนนโยบายสนับสนุนความหลากหลายและการยอมรับความแตกต่าง อาทิ สิทธิสตรีในการยุติการตั้งครรภ์ และสิทธิของผู้มีความหลากหลายทางเพศ ลดภาษีเงินได้และสนับสนุนพลังงานฟอสซิลเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจในประเทศ ตลอดจนยกเลิกกระทรวงศึกษาธิการ

- แสดงทัศนะสนับสนุนอิสราเอลในการปราบปรามกลุ่มก่อการร้ายในฉนวนกาซาอย่างแข็งขัน และไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาด้วยแนวทางสถาปนารัฐปาเลสไตน์เคียงคู่อิสราเอล (Two-State Solution) จนนำไปสู่ข้อตกลงเพื่อการสร้างสันติภาพในพื้นที่ฉนวนกาซาด้วยการสนับสนุนจากอียิปต์ กาตาร์ และตุรกี อีกทั้งเคยประกาศรับรองนครเยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวงของอิสราเอล เมื่อ 7 ธ.ค.2560 พร้อมกับย้ายสอท.สหรัฐฯ ประจำอิสราเอล ไปที่นครเยรูซาเล็ม และผลักดันการบรรลุข้อตกลงอับราฮัม (Abraham Accords) เพื่อสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างอิสราเอลกับสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และบาห์เรน เมื่อ 13 ก.ย.2563 รวมทั้งมีแผนจะขยายภาคีในข้อตกลงดังกล่าวให้ครอบคลุมถึงซาอุดีอาระเบียและซีเรีย

- เป็นผู้สั่งการให้สังหารนาย Abu Bakr al-Baghdadi อดีตผู้นำกลุ่ม Islamic State (IS) เมื่อ ต.ค.2562 และ พล.ต. Qasem Soleimani อดีตผู้บัญชาการ Quds Force สังกัดกองกำลังพิทักษ์การปฏิวัติอิสลาม (IRGC) ของอิหร่าน เมื่อ ม.ค.2563

- ผลักดันให้มีการพบหารือกับนาย Kim Jong Un ผู้นำสูงสุดเกาหลีเหนือ ในการประชุมสุดยอดสหรัฐฯ-เกาหลีเหนือ ครั้งที่ 1 ที่สิงคโปร์ เมื่อ มิ.ย.2561 และครั้งที่ 2 ที่กรุงฮานอย เวียดนาม เมื่อ ก.พ.2562 เพื่อขับเคลื่อนการเจรจาปลดอาวุธนิวเคลียร์เกาหลีเหนือ แต่ไม่สามารถบรรลุข้อตกลงร่วมกันได้ อย่างไรก็ดี ยังคงคาดหวังที่จะพบหารือกับนาย Kim Jong Un อีกครั้ง เพื่อผลักดันสันติภาพในคาบสมุทรเกาหลี

- เป็นประธานาธิบดีคนแรกในประวัติศาสตร์สหรัฐฯ ที่ถูกยื่นญัตติถอดถอน (impeachment) โดยคณะกรรมการยุติธรรมของสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐฯ ถึง 2 ครั้ง ครั้งแรก เมื่อ 18 ธ.ค.2562 จากกรณีใช้อำนาจโดยมิชอบกดดันให้ยูเครนสอบสวนนายโจเซฟ ไบเดน คู่แข่งทางการเมืองจากพรรคเดโมแครต และครั้งที่สอง เมื่อ 13 ม.ค.2564 จากกรณีมีส่วนร่วมยุยงปลุกปั่นให้เกิดเหตุจลาจลบุกรุกอาคารรัฐสภาสหรัฐฯ เมื่อ 6 ม.ค.2564 อย่างไรก็ดี นายทรัมป์รอดพ้นจากการถอดถอนทั้งสองครั้ง เนื่องจากวุฒิสภาไม่สามารถลงมติถอดถอนได้สำเร็จ

- รอดชีวิตจากความพยายามลอบสังหารระหว่างการหาเสียง ณ เมืองบัตเลอร์ รัฐเพนซิลเวเนีย เมื่อ 13 ก.ค.2567

- เคยประกาศล้มละลายทางธุรกิจ 4 ครั้ง เพื่อสะสางปัญหาหนี้สินทางธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในกิจการโรงแรม Taj Mahal ปี 2534, Trump Plaza Hotel ปี 2535, Trump Hotels and Casino Resorts ปี 2547 และ Trump Entertainment Resorts ปี 2552

- เคยเป็นเจ้าของการประกวดนางงาม Miss Universe, Miss USA และ Miss Teen USA ห้างปี 2539-2558

- นิตยสาร Forbes รายงานว่าปี 2568 มีสินทรัพย์ 5,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
- นิตยสาร TIME จัดอันดับให้นายทรัมป์เป็น 1 ใน 100 บุคคลผู้ทรงอิทธิพลที่สุดในโลกในด้านผู้นำ 7 ครั้ง ได้แก่ ปี 2559 ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562 ปี 2563 ปี 2564 และปี 2568

คณะรัฐมนตรีสหรัฐฯ

ประธานาธิบดี	Donald John Trump
รองประธานาธิบดี	James David Vance
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Marco Antonio Rubio
รมว.กระทรวงเกษตร	Brooke Leslie Rollins
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Linda Marie McMahon
รมว.กระทรวงพลังงาน	Christopher Allen Wright
รมว.กระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ	Kristi Lynn Arnold Noem
รมว.กระทรวงการคลัง	Scott Kenneth Homer Bessent
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Robert Francis Kennedy Jr.
รมว.กระทรวงกิจการภายใน	Douglas James Burgum
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Pamela Jo Bondi
รมว.กระทรวงแรงงาน	Lori Michelle Chavez-DeRemer
รมว.กระทรวงกลาโหม	Peter Brian Hegseth
รมว.กระทรวงพาณิชย์	Howard William Lutnick
รมว.กระทรวงคมนาคม	Sean Patrick Duffy
รมว.กระทรวงการเคหะและการพัฒนาเมือง	Eric Scott Turner
รมว.กระทรวงกิจการทหารผ่านศึก	Douglas Allen Collins

(พ.ย.2568)